

ГЛЕДАМЕ СИЧКИТѢ ЗЛИНЫ НА ГОРДОСТЬ, А ЛЮБОВЬТА ОСТАВА ТОЛКО ДА-
ЛЕЧЬ ОТЪ НАСЪ, КОЛКОТО ЗЕМЛАТА ОТЪ НЕКОТО.

ХРИСТІАНЫ! ОТВОРЕТЕ СЕГА ВАШЫТѢ УМНЫ ОЧИ, И ПОГЛЕДНЕТЕ
НА ХРИСТА СПАСИТЕЛА НАШАГО, КОЙТО ОСТАВИЛЪ ТОЛКО НЕКЕСНЪ СЛАВЪ,
И СЪ СМИРИЛЪ, ЗА ДА НАЪЧИ НАСЪ НА СМИРЕНІЕ. И ДЪМАЛЪ: НАЪЧЕ-
ТЕСЯ ОТЪ МЕНЕ ЧИ СЪМЪ КРОТЪКЪ И СМИРЕНЪ. ВОИСТИННА НЕГОВОТО
СМИРЕНІЕ ПРЕВОСХОДИ НЕ САМО ЧЕЛОВѢЧЕСКІА УМЪ, НО И АНГЕЛСКІА:
ЗАЩОТО, ПОМЫСЛЕТЕ САМЫ, БОГЪ, КОЙТО Е НАПРАВИЛЪ СИЧКІА СВѢТЪ,
ДА СТАНЕ ЧЕЛОВѢКЪ, ДА ПЛАЧИ КАТО ДѢТЕ ВО ВИТЛЕЕМСКІА ВЕРТЕПЪ,
ДА СЪ ПРОСЛЕЗИ НАДЪ ЛАЗАРА КАТО ИСТИННЫЙ ПРІАТЕЛЬ, ДА ПОЧИВА
НА САМАРАНСКІА КЛАДЕНЕЦЪ, КАТО УТРЪДЕНЪ, ДА ЖАЛИ ЗА ІЕРУСАЛИМЪ,
КАТО МИЛОСТИВЪ, ДА СПИ ВЪ ГИМІАТЪ, КАТО ЧЕЛОВѢКЪ, ДА ГО ВЛЕКЪТЪ
ОТЪ СЪДЪ, НА СЪДЪ КАТО РАЗКОЙНИКЪ, ДА ГО ХЪЛАТЪ, ДА ГО КІАТЪ,
ДА ГО ПЛЪАТЪ, И ДА ГО УМОРАТЪ НА КРЪСТЪ КАТО СМЪРТЕНЪ. И
МОЖЕ ЛИ ДА БЪДИ ОТЪ ТОВА ПО ГОЛѢМО ДОБРО? ВОИСТИННА НЕ МОЖЕ.

Такава любовь ималъ нѣкога Авраамъ, който хранилъ много
странници и имъ слагвалъ, и кога съ молилъ Богъ, дѣмалъ: гос-
поди, азъ съмъ земля и прѣстъ. Ами кога е человекъ земля и
прѣстъ, защо да съ горди земля на земля, и прѣстъ на прѣстъ?
НЕ ЧЪВАТЕЛИ ПАВЛА, КОЙТО ДѣМА, ЧИ НЕ Е ДОСТОИНЪ ДА СЪ НАРИЧЕ
АПОСТОЛЪ, ЗАЩОТО ГОНИЛЪ ХРИСТІАНЫТѢ, ВИДИТЕ ЛИ ГОЛѢМО СМІРЕНІЕ.
Ѣ КОЖЕ МИЛОСТИВИЙ! ДАЙ ТОВА СМІРЕНІЕ НА СѢКОГО ГРѢШНИКА, ДА
РЕЧЕ, ЧИ НЕ Е ДОСТОИНЪ ДА СЪ НАРИЧЕ ХРИСТІАНИНЪ. ЗАЩОТО Е ПРЕС-
ТѢПНИКЪ НА ТВОА ЗАКОНЪ. Ѣ ЛЮБОВЬ И СМІРЕНІЕ, О ДОБРИНЫ ГО-
ЛѢМИ, ВЪАЗЪ НА ТѢЪЗИ СЪРДЦА, КОИТО ВИ ИМЪТЪ: ЗАЩОТО КОГАТО
ИМАМЕ ТѢЪЗИ ДОБРИНЫ ПО МЕЖДЪ СИ, ТОГА ПОКѢГВА ОТЪ НАСЪ ЛЪЖА,
ПЪСВАНІЕ И СѢКОА НЕПРАВДА, ТОГА ПРѢНІЕ И УКѢЙСТВО НѢМА, НИТИ
ВРАЖДА, НИТИ ЗЛИНА, ТОГА ПОДДАНИЦЫТѢ РАДОСТНО СЛАГВАТЪ И СЪ
ПОКОРАВАТЪ НА СВОИТѢ ГОСПОДАРЫ, А ГОСПОДАРИТѢ ГЛЕДАТЪ СВОИТѢ
ПОДДАНИЦИ, И СЪ ТРЪДАТЪ ЗА ТѢХНОТО ДОБРО, ТОГА ГЛЕДАМЕ НА
ГРАДОВЕТѢ МИРЪ, ПО ЧАРШІИТЕ ИСТИННЪ, ВЪ ЧЕЛОВѢЦЫТѢ ЦѢЛОМЪ-
ДРІЕ, ВЪ СЪДОВЕТЕ ПРАВДЪ, ВЪ ЦЕРКВИТѢ КЛАГОГОВѢНІЕ, ПО ХОРАТА
РАДОСТЬ, ПО ЗЕМЛАТЪ РАЙ, ЗЕМЛАТА НЕКО, ЧЕЛОВѢЦЫТѢ АНГЕЛИ:
ЗАЩОТО СМІРЕНІЕ ВОЗДИГА ЧЕЛОВѢКА ДО НЕКОТО И ГО ПРОСЛАВА НА
ДАЛЕКО, А БЕЗЪ ЛЮБОВЪТЪ И СМІРЕНІЕТО, ЧЕЛОВѢКЪ Е НИЩО. ТѢЪЗИ
ДВѢ ДОБРИНЫ СЪ ДВѢ ЗЛАТНИ КРИЛА СЪ КОИТО, ПОДИРЪ СМЕРТНЫА
ЧАСЪ ФРЪКВАМЕ НА НЕКОТО, И ВЪЪЗВАМЕ ВЪ ОНАД БЕЗКРАЙНА РАДОСТЬ
СЪСЪ ПОМОЩЪТЪ НА ГОСПОДА НАШАГО ІИСУСА ХРИСТА, ЕМЪЖЕ СЛАВА ВО
ВѢКИ ВѢКОВЪ, АМИНЪ.